

21 Απριλίου 2013

Προς τα μέλη της Βουλής των Ελλήνων

Το Ευρωπαϊκό Αδιέξοδο

Δύο εκατομμύρια διακόσιες χιλιάδες άνθρωποι (το ένα πέμπτο του ελληνικού πληθυσμού) απευθύνθηκαν στην Αρχιεπισκοπή για να τους παράσχει ανθρωπιστική βοήθεια. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της χώρας η ελληνική κυβέρνηση οφείλει να εξασφαλίζει στοιχειώδεις συνθήκες για την επιβίωση των πολιτών και τη δημόσια υγεία. Και αυτό οφείλει να επιτυγχάνεται κατά προτεραιότητα, δηλαδή πριν από την ικανοποίηση όποιων πιστωτών και όποιου χρέους. Αντ' αυτού, τα δισεκατομμύρια της «βοήθειας» που εισρέουν τα χρόνια της κρίσης έχουν στόχο να αναχρηματοδοτηθούν τα δάνεια της Ελλάδας και να αποτραπεί η κατάρρευση των τραπεζών, και όχι της ελληνικής οικονομίας. Εξού και **το χρέος (%ΑΕΠ) της Ελλάδας το 2009 ήταν 116%, και το 2013 είναι 157% με ενδιάμεσο κούρεμα.**

Γεγονός είναι ότι τα δάνεια που δόθηκαν στην Ελλάδα (και γενικότερα στον ευρωπαϊκό νότο) απέδωσαν στη Γερμανία μεγάλα κέρδη λόγω διαφοράς μεταξύ επιτοκίου δανεισμού της τελευταίας και επιτοκίου δανεισμού των χωρών του Νότου. Επίσης γεγονός είναι ότι το παρόν σύστημα δανεισμού δεσμεύει πλήρως όλη την ελληνική δημόσια περιουσία, ορυκτό και υποθαλάσσιο πλούτο (μέσω Ταμείου Αποκρατικοποιήσεων) και όλη την οικονομία της Ελλάδας (μισθούς, παιδεία, υγεία, άμυνα). Και ας μὴν γελιόμαστε, καμία σχέση δεν υπάρχει ανάμεσα σε διακυβερνητικά ρυθμιζόμενες ξένες επενδύσεις στον αλληλοεξαρτώμενο κόσμο και στην **εκποίηση της δημόσιας περιουσίας της Ελλάδας από ξένους προκειμένου να πληρώσουμε τα επενδυτικά λάθη των τραπεζών τους.**

Κατά κοινή ομολογία, αυτή είναι η πρώτη φορά που δανειστής δεσμεύει ολόκληρη την περιουσία του δανειζόμενου! Για την ακρίβεια δεν δεσμεύεται η ελληνική περιουσία για την περίπτωση που δεν μπορεί να αποπληρωθεί το δάνειο, αλλά ξεπουλιέται η δημόσια περιουσία χωρίς κανένα έσοδο στην Ελλάδα, με απευθείας μεταβίβαση κερδών στους δανειστές της εντός 10 ημερών. Βάσει Μνημονίου, αντί να παραμένει στην Ελλάδα το 45% των εσόδων, όπως συνηθίζεται σε περιπτώσεις εκμετάλλευσης δημόσιας περιουσίας, θα μένει το 0%. Με εποπτεία αποικιακού τύπου, που επιβάλλεται απο τους δανειστές με εμπνευστές τους Γερμανούς, **καταληστεύεται ο Ευρωπαϊκός Νότος ενώ υποκριτικά αποδίδεται ευθύνη στα θύματα και**

γενναιοδωρία στους θύτες. Άσε που έχοντας παραιτηθεί από δικαιώματα εθνικής κυριαρχίας η Ελλάδα δεν μπορεί να προστατέψει ούτε μεθοριακές περιοχές από εκμετάλλευση από ξένους. Δεν μπορεί το ευρωπαϊκό όραμα να είναι, η Ελλάδα και άλλες χώρες του Νότου να αποτελέσουν το φθηνό εργατικό δυναμικό της Γερμανίας και οι βορειοευρωπαϊκές επιχειρήσεις να εξαγοράσουν τον πλούτο του Νότου σε εξευτελιστικές τιμές.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι πλέον ένωση ισότιμων κρατών αλλά ένωση πιστωτών με οφειλέτες σε μια δυσλειτουργική νομισματική ζώνη. Οι οφειλέτες χρεώνονται όλο και περισσότερο με ένα νόμισμα που δεν ελέγχουν, με αποτέλεσμα τη διαίρεση της Ευρώπης σε Βορρά και Νότο. Ευρωπαϊκές χώρες εκ περιτροπής οδηγούνται στη χρεοκοπία, στη φτωχοποίηση των πολιτών τους και στη λεηλασία ιδιωτικού και δημόσιου πλούτου από τους δανειστές. **Οι υπερχρεωμένοι οφειλέτες υποτάσσονται στα γερμανικής έμπνευσης προγράμματα λιτότητας και υπόκεινται σε πολιτικές όλο και βαθύτερης ύφεσης που υποβιβάζουν τις χώρες τους σε χώρες τρίτου κόσμου.** Τα εμπορικά ελλείμματα του Ευρωπαϊκού Νότου είναι τα εμπορικά πλεονάσματα του Ευρωπαϊκού Βορρά λόγω ελλειμματικής διακρατικής πολιτικής (οι εκροές από τις Νοτιοευρωπαϊκές χώρες καταλήγουν σε εισροές στη Γερμανία στο 80% των περιπτώσεων). Στην ουσία αυτό που βιώνουμε σήμερα είναι η αιμοδότηση της Γερμανίας κυρίως από τον Ευρωπαϊκό Νότο. Και για όσους απλοϊκά θεωρούν ότι η κρίση οφείλεται σε πρακτικές διαφθοράς των Νοτιοευρωπαίων, υπενθυμίζω τις πρακτικές φοροδιαφυγής και διαφθοράς Γερμανικών κολοσσών τύπου Siemens, Ferrostaal, Hochtief, Mercedes...

Σαν να μην ήταν αρκετό το αιματοκύλισμα της Ευρώπης από τους Γερμανούς στους δύο εγκληματικούς παγκόσμιους πολέμους, η Γερμανία επιβάλλει σήμερα στην ευρωζώνη πολιτικές που εντείνουν την ανισότητα μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών και μετατρέπουν τη νομισματική ένωση σε οικονομικό εφιάλτη. Το πλέον ανησυχητικό είναι ότι οι μεταπολεμικές ισορροπίες στην Ευρώπη διαταράσσονται επικίνδυνα, ενώ πολλοί διατείνονται ότι έχει αρχίσει ήδη ένας ενδοευρωπαϊκός εμφύλιος πόλεμος. **Κάτι πρέπει να αλλάξει πριν κληθούν να πληρώσουν τη Γερμανία όλοι οι πολίτες του ευρωπαϊκού νότου μέσω δήμευσης καταθέσεων, ιδιωτικών και δημόσιων περιουσιών, και κυρίως πριν προκληθούν κοινωνικές εξεγέρσεις και διακρατικές μάχες.** Ας μην ξεχνάμε τα λόγια του πρώην επικεφαλής του eurogroup Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ: «Όποιος πιστεύει ότι το αιώνιο ζήτημα του πολέμου και της ειρήνης στην Ευρώπη έχει λήξει θα

μπορούσε να κάνει ένα μνημειώδες λάθος. Οι δαίμονες δεν έχουν εξοριστεί - απλώς κοιμούνται.» Ας μην ξεχνάμε ότι, ανέκαθεν, η αντιπαράθεση μεταξύ δανειστών και οφειλετών κατέληγε σε βίαιες συγκρούσεις και σε πολέμους.

Το Γερμανικό χρέος

Η Γερμανία του Χίτλερ όχι μόνον προκάλεσε τον αναίτιο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, αλλά παραβίασε τους νόμους του πολέμου με **πρωτοφανή εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας**, όπως οι εκτελέσεις και το κάψιμο ομήρων στα κρεματόρια, η εκτέλεση αιχμαλώτων και άμαχων πληθυσμών, τα χωριά ολοκαυτώματα, τα απάνθρωπα πειράματα σε εβραιόπουλα, τη λιμοκτονία, τη λεηλασία του εθνικού πλούτου και την αρπαγή αρχαιολογικών θησαυρών. Έτσι η **Ελλάδα έχασε το 13.5% του πληθυσμού της, ενώ απარიθμεί 89 διεθνώς αναγνωρισμένα μαρτυρικά χωριά.**

Χωρίς να ξεχνάμε το εναπομένον γερμανικό χρέος στην Ελλάδα από τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο (80 εκατ γερμανικά μάρκα, Συνθήκη Βερσαλλιών) και το γερμανικό χρέος από τον Μεσοπόλεμο (523 εκατ δολάρια ΗΠΑ, διαφορά clearing), το χρέος της Γερμανίας από το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο ανέρχεται σε 10,6 δις δολάρια αγοραστικής αξίας 1938. **Ποιό είναι το πολιτικό ανάστημα της Μέρκελ, που παίζει τον ηθικολόγο, τον δημόσιο κατήγορο και τιμωρό χωρών της Ευρωζώνης για τις οικονομικές οφειλές τους, όταν η ίδια αρνείται την αποπληρωμή του χρέους της προς την Ελλάδα (7,1 δις δολάρια αξίας 1038 για πολεμικές επανορθώσεις και 3,5 δις του αναγκαστικού δανείου), χρέος το οποίο βάσει διεθνών συνθηκών (Διάσκεψη Παρισίου 1946, Συνθήκη Βόννης 1952, Συμφωνία Λονδίνου 1953) είχε προθεσμία αποπληρωμής μέχρι το 1995 (Συμφωνία 2+4 Μόσχας 1990);** Μήπως πρέπει κάποιος να της υπενθυμίσει τη ρήση του Ισπανού φιλοσόφου Σανταγιάνα στην είσοδο του Άουσβιτς που προειδοποιεί την ανθρωπότητα ότι «Αυτοί που δεν θυμούνται το παρελθόν είναι καταδικασμένοι να το ξαναζήσουν»; Μήπως θα ήθελαν οι ηθικολόγοι κκ Μέρκελ και Σόιμπλε να διαψεύσουν ότι ο κρατικός προϋπολογισμός της Γερμανίας διαθέτει πίστωση 12 δισεκατομμυρίων μάρκων για καταβολή συντάξεων των SS αντί αυτά τα ποσά να διατεθούν στους απογόνους των πληγέντων από την κτηνωδία του ναζισμού;

Μόνον το αναγκαστικό κατοχικό δάνειο που έλαβε η Γερμανία από την Ελλάδα ανέρχεται στο σημερινό ποσό των 162 δις ευρώ χωρίς τους τόκους, ή σε περίπου 2,6 τρις με 6% μέσο επιτόκιο αμερικανικών ομολόγων. Ειδικοί υπολογίζουν τις σημερινές ελληνικές απαιτήσεις στα 13 τρις δολάρια ΗΠΑ, χωρίς να περιλαμβάνονται οι απώλειες ζωών (Μανώλης Γλέζος 2012, *Και ένα μάρκο να ήταν*, εκδόσεις Λιβάνη). Αν μάλιστα λάβουμε υπόψη μας ότι στο Παρίσι επιδικάστηκε ποσό ίσο με 28 φορές το προπολεμικό ΑΕΠ της Ελλάδας, αυτό σήμερα ισοδυναμεί με (28 X 200 δις ΑΕΠ Ελλάδας) 5.6 τρις ευρώ. Και διερωτάται κανείς, **είναι λιγότερο πληρωτέο το δάνειο που έλαβε η Γερμανία από την Ελλάδα σε καιρό πολέμου (με το πιστόλι στον κρόταφο του Έλληνα κυβερνήτη) από το δάνειο που έλαβε η Ελλάδα από την Γερμανία σε καιρό ειρήνης;** Η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να ζητήσει από την Γερμανία (με την πλεονασματική οικονομία της) να αποπληρώσει το χρέος της από το κατοχικό δάνειο και τις ναζιστικές θηριωδίες στην Ελλάδα, όπως το εκπληρώνει και η Ελλάδα (παρόλη την ελλειμματική της οικονομία). Η ελληνική κυβέρνηση οφείλει να ζητήσει άμεσα την αποκατάσταση του οικονομικού και ηθικού αυτού χρέους της Γερμανίας προς την Ελλάδα, δεδομένου ότι «τα εγκλήματα πολέμου και οι σχετικές υποχρεώσεις δεν παραγράφονται».

Το ότι η Γερμανία οφείλει την οικονομική της άνοδο στη γενναιοδωρία των λαών που αιματοκύλησε δεν το έχει ξεχάσει καμία ευρωπαϊκή χώρα. Εν τούτοις, η γερμανική κυβέρνηση της Μέρκελ ξεχνάει ότι με το σχέδιο Marshall και την ανοχή της Ελλάδας, πέρα από την ακύρωση του μισού γερμανικού χρέους (που περιλάμβανε τόσο τον ιδιωτικό τομέα όσο και θεσμικούς δανειστές), επετράπη στη Γερμανία να αποπληρώνει αποκλειστικά με έσοδα από το πλεόνασμα του εμπορικού ισοζυγίου, ενώ δεν πλήρωνε κονδύλια μεγαλύτερα από το 3% των ετήσιων εσόδων από τις εξαγωγές. Με άλλα λόγια οι δανειστές έπρεπε να αγοράζουν γερμανικά προϊόντα ώστε να εξοφληθούν, και η Γερμανία πλήρωνε μόνο από τα καθαρά της έσοδα και όχι μέσω νέων δανείων. Όλοι οι παραπάνω όροι έρχονται σε φανερή αντίθεση με το πώς η κυβέρνηση Μέρκελ «θεράπευσε» την οικονομική κρίση της Ελλάδας στις μέρες μας, επιμένοντας σε πολιτικές που πολλαπλασίασαν τα πλεονάσματα της Γερμανίας και τα ελλείμματα της Ελλάδας. Και φυσικά δεν ξεχνάμε τους αντιφασίστες Γερμανούς που πολέμησαν τον ναζισμό οργανώνοντας αντιναζιστικές οργανώσεις ή προσχωρώντας στις ελληνικές αντιστασιακές οργανώσεις, ούτε τους Γερμανούς που σήμερα προωθούν το ζήτημα των γερμανικών αποζημιώσεων, ούτε τους Αντιφασίστες του Αμβούργου που ζήτησαν να ονομάζεται εφεξής η πόλη τους «Αμβούργο-Δίστομο».

Προκλητική δεν είναι μόνον η αχαριστία της κυβέρνησης Μέρκελ που επωφελήθηκε μεταπολεμικά από το σχέδιο Marshall με την ανοχή της Ελλάδας (παρά τα ναζιστικά εγκλήματα που υπέστη η χώρα) αλλά και η επιλεκτική λήθη της όσον αφορά τα χρέη της στην Ελλάδα από τους δύο παγκόσμιους πολέμους στους οποίους αιματοκύλισε όλη την Ευρώπη. **Η κυβέρνηση Μέρκελ, που αυτοδιορίστηκε θεματοφύλλακας αρχών στην ΕΕ του 2010, παραβιάζει τις αποφάσεις (α) της Διασυμμαχικής Επιτροπής στη Διάσκεψη Ειρήνης στο Παρίσι το 1946, (β) της Διάσκεψης του Λονδίνου το 1953, και (γ) της Συνθήκης 4+2 της Μόσχας το 1990.** Η Γερμανία της Μέρκελ ξεχνάει τις επιδικασμένες πολεμικές επανορθώσεις, το χρέος από το κατοχικό δάνειό της από την Ελλάδα, τις αποζημιώσεις των 89 αναγνωρισμένων μαρτυρικών ελληνικών χωριών και τη λεηλασία των αρχαιολογικών θησαυρών.

Ο Σόιμπλε, προκλητικά όπως συνηθίζει, μας «συμβουλεύει» να ξεχάσουμε τα χρέη της Γερμανίας προς την Ελλάδα και να συγκεντρωθούμε στις διαρθρωτικές αλλαγές και στην αποπληρωμή του δικού μας χρέους. Μήπως η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να του εξηγήσει ότι το ελληνικό χρέος δεν είναι περισσότερο πληρωτέο από το γερμανικό, και ότι **προϋπόθεση καλών σχέσεων Ελλάδας-Γερμανίας δεν αποτελεί μόνον η αποπληρωμή του χρέους της Ελλάδας στη Γερμανία αλλά και του χρέους της Γερμανίας στην Ελλάδα;** Το ότι η Ελλάδα χάρισε στη Γερμανία το χρέος της από τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο και το εμπορευματικό χρέος της στην Ελλάδα στον μεσοπόλεμο, και το ότι της επέτρεψε να ανακάμψει μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, δεν σημαίνει ότι ξεχνάει το χρέος της Γερμανίας στην Ελλάδα με καταληκτική ημερομηνία το 1995. Μήπως πρέπει να μας εξηγήσει ο κ. Σόιμπλε γιατί η Γερμανία δεν εξοφλεί τις οφειλές της προς την Ελλάδα, ενώ έχει εξοφλήσει όλες τις άλλες χώρες με τις οποίες βρέθηκε σε εμπόλεμη κατάσταση; Μήπως η Γερμανία επιχειρεί επί δεκαετίες τώρα να τιμωρήσει την Ελλάδα επειδή ήταν η πρώτη χώρα που αντιμετώπισε νικηφόρα τον άξονα; Δεν είναι τυχαίο ότι ο πρώην πρόεδρος του Eurogroup επισήμανε ότι «Ο τρόπος με τον οποίο κάποιοι γερμανοί πολιτικοί επιτέθηκαν στην Ελλάδα όταν εισήλθε στην κρίση, έχει αφήσει στη χώρα βαθιές πληγές» και ότι «Δεν θα επιλέξουμε ποτέ άλλοτε την λύση που επιλέχθηκε για την Ελλάδα».

Εν κατακλείδι, η ελληνική κυβέρνηση οφείλει να απαιτήσει σήμερα από την Γερμανία:

1. Να καταβάλει άμεσα τις επιδικασμένες (από διεθνείς συνθήκες) πολεμικές επανορθώσεις στην Ελλάδα.

2. Να εξοφλήσει το κατοχικό αναγκαστικό δάνειο που πήρε από την Ελλάδα. Σημειωτέον ότι ο όρος περί άτοκης επιστροφής του δανείου ξεπεράστηκε όταν η δανειακή σύμβαση κατέστη ληξιπρόθεσμη (στη Διάσκεψη Ειρήνης του 1946).
3. Να αποζημιώσει σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο τα θύματα των μαρτυρικών ελληνικών χωριών που έγιναν ολοκαύτωμα.
4. Να επιστρέψει στην Ελλάδα τους αρχαιολογικούς θησαυρούς που λεηλάτησε.

Η τελευταία ελληνική μελέτη των αρχείων για το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων κατέληξε σε πόρισμα που χαρακτηρίστηκε «απόρρητο». Τόσο η εν λόγω διαβάθμιση όσο και το ότι οι μελετητές δεσμεύθηκαν με λόγο τιμής να μην αποκαλύψουν τίποτε προκαλούν απορίες και ερωτηματικά. **Ελπίζουμε να μην προστεθεί και η κυβέρνηση Σαμαρά/Βενιζέλου/Κουβέλη στο σύνολο των μεταπολεμικών πολιτικών ηγεσιών που αδιαφόρησαν για τη γερμανική οφειλή** και για την αποκατάσταση του δικαίου και της ιστορικής αλήθειας. Ειδικά σήμερα που μεγάλο μέρος του ελληνικού λαού είναι σε εξαθλίωση, αδιαφορία σχετικά με την αποπληρωμή του γερμανικού χρέους στην Ελλάδα θα ήταν εγκληματική.

Παράλληλα με την Διεκδίκηση του Γερμανικού Χρέους

Ο λόγος που το ζήτημα των γερμανικών κατοχικών οφειλών πρέπει να λήξει άμεσα είναι ότι η Ελλάδα πρέπει να ξεπεράσει το αδιέξοδό της, συμψηφίζοντας το εξωτερικό χρέος της έναντι της γερμανικής οφειλής. Εάν η γερμανική κυβέρνηση αρνηθεί να αποπληρώσει το χρέος της στην Ελλάδα, η ελληνική κυβέρνηση οφείλει να διαγράψει το δημόσιο χρέος της, εγγράφοντας αντίστοιχο ποσό στις ανείσπρακτες οφειλές της (ως άμεσα απαιτητό) το ληξιπρόθεσμο γερμανικό χρέος. Με το εναπομένον γερμανικό χρέος, η Ελλάδα θα πρέπει να απαιτήσει από τη Γερμανία να αποπληρώσει τα ελληνικά δάνεια στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, έτσι ώστε οι χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου να βγούν από τον φαύλο κύκλο γερμανικής έμπνευσης ύφεση-λιτότητα-ύφεση. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα την έξοδο της Ελλάδας από την δημοσιονομική παρακολούθηση λόγω εκπλήρωσης των κριτηρίων της συνθήκης του Μάαστριχτ, και την αναβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας νοτιοευρωπαϊκών χωρών. Αν πάρουμε υπόψη μας ότι τα σημερινά πλεονάσματα της Γερμανίας είναι ψευδή δεδομένου του μεγάλου χρέους της στην Ελλάδα, η αποπληρωμή του γερμανικού χρέους στην Ελλάδα και του ελληνικού χρέους

στις λοιπές ευρωπαϊκές χώρες θα έχουν ως αποτέλεσμα τη **μερική αποκατάσταση οικονομικών ισορροπιών στην Ευρωζώνη**.

Παράλληλα, προκειμένου να διασωθεί το ευρώ θα **πρέπει να μειωθούν οι αποκλίσεις στην ανταγωνιστικότητα** με διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, έτσι ώστε να γίνουν περισσότερο παραγωγικές οι αδύναμες οικονομίες και λιγότερο αποδοτικές οι ισχυρές οικονομίες. Η πλεονασματική οικονομία θα πρέπει να αποφεύγεται τόσο όσο και η ελλειμματική, γιατί καταστρέφει τις ισορροπίες σε ενιαία νομισματικά συστήματα.

Παράλληλα, **η Γερμανία θα πρέπει να αποφασίσει αν θα δεχθεί τα ευρωομόλογα ή αν θα εγκαταλείψει την ευρωζώνη**. Η Γερμανία έχει το δικαίωμα να απορρίπτει τα ευρωομόλογα, αλλά δεν έχει το δικαίωμα να εμποδίσει τις υπερχρεωμένες χώρες στην προσπάθειά τους να ενωθούν κάτω από την ομπρέλα των ευρωομολόγων. Αν πάλι η Γερμανία εγκαταλείψει την Ευρωζώνη, το ευρώ θα υποτιμηθεί και οι χρεωμένες χώρες θα ανακτήσουν την ανταγωνιστικότητά τους.

Ελένη Σαββάκη,
Καθηγήτρια Ιατρικής,
Πανεπιστημίου Κρήτης